

Dosarul nr. 3ra-1420/2018

prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani: I. Păduraru
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău: A. Panov, M. Anton, V. Cotorobai

DECIZIE

19 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic
Dumitru Mardari
Galina Stratulat

examinând recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Regional Meat”, reprezentată de avocatul Mărginean Alexandru,

în cauza civilă cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Regional Meat” împotriva Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură cu privire la contestarea actului administrativ, repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis cererea de apel declarată de I.P. Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură, s-a casat parțial hotărârea din 11 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, în partea admiterii pretențiilor și s-a pronunțat în această parte o nouă hotărâre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La data de 27 aprilie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Regional Meat” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură solicitând anularea procesului verbal nr. 42/6269 din 23 ianuarie 2017 întocmit de I.P. Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură, repararea prejudiciului material în mărime de 591 085 de lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul, Societatea cu Răspundere Limitată „Regional Meat”, reprezentată de avocatul Mărginean Alexandru, a indicat că, la data de 06 februarie 2017 a recepționat notificarea nr. 42/6269 din 23 ianuarie 2017

întocmită de Direcția inspecției și control pe teren a Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură, prin care a fost notificat despre întocmirea procesului verbal nr. 42/6269 din 23 ianuarie 2017, prin care dosarul de subvenționare 1.4/1609RZ1825 se consideră neeligibil.

Reclamantul a indicat că, consideră atât notificarea cât și procesul-verbal ca fiind ilegale, deoarece sunt întocmite cu încălcarea prevederilor legale, nu sunt imparțiale și în consecință, limitează dreptul petiționarului de a beneficia de ajutor financiar.

A relevat că potrivit pct. 9, 10, 17 și 61 din Regulamentul privind modul de repartizare a mijloacelor fondului de subvenționare a producătorilor agricoli pentru anul 2016 aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 910 din 25 iulie 2016 sunt stabilite expres criteriile de eligibilitate, condițiile obligatorii care urmează să fie îndeplinite de către solicitant pentru a putea depune cererea de solicitare a subvenției, documentele obligatorii și cele solicitate suplimentar pentru fiecare măsură de sprijin în parte, în vederea obținerii ajutorului financiar nerambursabil.

A mai indicat că un dosar de subvenționare sau un solicitant nu va corespunde criteriilor de eligibilitate doar în măsura în care nu se conformează condițiilor obligatorii, documentelor obligatorii și celor solicitate suplimentar.

A comunicat că din textul procesului-verbal nr.42/6269 din 23 ianuarie 2017 nu rezultă că ar fi fost încălcate de către reclamant dispozițiile pct. 9, 10, 17 și 61 din Regulamentul susmenționat.

Mai mult ca atât, procesul-verbal nr.42/6269 nu conține nici motivele sau constatările potrivit cărora dosarul este considerat neeligibil, dar se face trimitere la constatările ce se conțin în actul de inspecție nr.343/is/2016 din 23 ianuarie 2017, potrivit cărora grupul de lucru a constatat că întreprinderea nu dispune de careva specii de animale și respectiv nu cade sub incidența noțiunii de fermă zootehnică, dată de regulamentul susmenționat, potrivit căreia aceasta este o exploatare agricolă compusă din efective de animale, construcții, utilaj tehnologic, amenajări și dotări speciale, autorizată în modul stabilit, destinată obținerii producției de origine animală, motiv din care au venit cu propunerea de a respinge cererea de subvenționare.

A mai menționat că nici regulamentul invocat, nici modelul de declarație pe proprie răspundere a producătorului agricol și nici cererea model de solicitare a sprijinului financiar aprobate prin ordinul Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare nr.159 din 05 august 2016, pentru submăsura 1.4 nu solicită confirmarea documentară a efectivului de animale, în schimb, toate criteriile de eligibilitate prevăzute în pct. 9, 10, 17 și 61 din regulamentul susmenționat solicită confirmări documentare pentru efectuarea investițiilor în construcții, utilaj tehnologic amenajări și dotări speciale, obiectivul operațional al submăsurii 1.4 fiind stimularea investițiilor pentru utilizarea și renovarea tehnologică a fermelor zootehnice, extinderea numărului și majorarea investițiilor pentru înființarea și renovarea tehnologică a fermelor zootehnice nu și înființarea, păstrarea sau creșterea efectivului de animale.

Consideră precum că controlul efectivului de animale este o măsură aplicabilă în cazul submăsurii 1.5, privind stimularea procurării animalelor de prăsilă și menținerii fondului genetic al acestora, obiectiv operațional al căreia constă în extinderea numărului și înnoirea efectivului animalelor de prăsilă fapt care rezultă inclusiv din conținutul cererii model aprobate pentru această sub-măsură.

Relatează că pct. 209-221 din regulamentul menționat supra nu prevede cerința dispunerii de un anumit efectiv de animale la momentul vizitei inspecției și controlului pe teren or, la momentul depunerii cererii de solicitare a sprijinului financiar din 06 septembrie 2016, întreprinderea dispunea de efectiv de animale.

A afirmat că pe parcursul anului 2016, a importat în Republica Moldova cu scop de creștere și îngrășare 4151 animale, în total pe parcursul anului 2016 a efectuat creșterea și vânzarea a 10 653 animale, inclusiv din contul importurilor de animale în anul 2015.

Totodată, a indicat precum că nu i s-a oferit posibilitatea de a prezenta careva explicații, or procedura inspecției și controlului pe teren este lipsită de careva prevederi în acest sens, fiind pus într-o situație defavorabilă contrar prevederilor pct. 188-190, 187-198 din Regulament, potrivit cărora nu a fost admisă posibilitatea prezentării actelor privind efectivul de animale, ci doar ale celor ce țin de confirmarea investiției.

Concomitent a indicat precum că nu se acceptă anexarea suplimentară la dosarul de subvenționare a altor documente justificative neintroduse în actele de dare în exploatare, datate cu o dată ulterioară depunerii cererii, respectiv fiind lipsit de posibilitatea prezentării unor alte documente, decât cele ce țin de darea în exploatare a investițiilor, iar oricare explicații documentare prezentate de către petiționar după data depunerii cererii, nefiind acceptate.

A menționat că organul emitent urmează să-și formuleze opinia în privința acceptării sau refuzului cererii de subvenționare în dependență de situația și investiția petiționarului la data depunerii cererii de acordare a ajutorului financiar și nu la data controlului.

În acest sens, a invocat prevederile pct. 213 din regulamentul susmenționat, potrivit cărora controlul se efectuează la etapa recepționării cererilor de sprijin financiar, la caz controlul pe teren din partea organului emitent a avut loc pe data de 16 ianuarie 2017, peste 4 luni după depunerea cererii la 06 septembrie 2016, perioadă în care a fost decisă lichidarea intenționată a efectivului de animale în legătură cu pregătirea fermei de carantină și cu depistarea focarelor de pestă porcină în Republica Moldova, precum și pentru aducerea unui nou grup de animale în anul 2017.

A susținut că lipsa temporară a animalelor din ferma zootehnică nu anulează statutul acesteia și investiția efectuată, precum și prezența în viitor a animalelor.

Mai mult ca atât, a menționat că procesul-verbal nr.42/6269 și actul de inspecție nr.343/is/2016 nu sunt semnate de către inspectorii grupului de control Stratan Sergiu și Dima Sergiu, semnăturile acestora lipsind de pe exemplarele expediate prin poștă, însă ambele au fost semnate doar de către Veaceslav Sandu în calitate de șef al Direcției inspecției și control pe teren.

Consideră că în privința sa a fost admisă o acțiune abuzivă și ilegală, în măsura în care I.P. “Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură” conform pct. 8 din Regulamentul privind modul de repartizare a mijloacelor fondului de subvenționare a producătorilor agricoli pentru anul 2016 aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 910 din 25 iulie 2016, poate doar accepta sau respinge o solicitare de plată, fără a avea o competență legală de a declara un dosar ne-eligibil.

A precizat reclamantul că în scopul respectării procedurii prealabile, la 22 februarie 2017 s-a adresat organului ierarhic superior cu o cerere prealabilă potrivit căreia a solicitat examinarea acesteia conform prevederilor art. 15 din Legea nr. 793 privind contenciosului administrativ din 10 februarie 2000, anularea procesului-verbal nr.42/6269 din 23 ianuarie 2017 și întocmirea unui nou proces-verbal privind acceptarea cererii SRL „Regional Meat” privind acordarea sprijinului financiar în sumă de 591 085 de lei.

A comunicat precum că la data de 24 martie 2017 a recepționat scrisoarea nr. 159/03 din 21 martie 2017 potrivit căreia organul ierarhic superior a recunoscut faptul că a fost efectuată dotarea și modernizarea fermei zootehnice de porcine, fiind constatat și că actul de inspecție nr.343/is/2016 din 23 ianuarie 2017 este unul legal, întocmit în conformitate cu prevederile regulamentului cu privire la modul de repartizare a mijloacelor fondului de subvenționare a producătorilor agricoli pentru anul 2016 aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.40 din 25 iulie 2016, în temeiul împuternicirilor atribuite agenției, conform regulamentului privind organizarea și funcționarea Agenției Intervenție și Plăți pentru Agricultură, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.60 din 04 februarie 2010.

Având în vedere cele menționate, reclamantul consideră că Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură, în calitate de organ emitent dar și organ ierarhic superior, a încălcat prevederile art. 15 alin. (2) al Legii contenciosului administrativ nr.793 din 10 februarie 2000, potrivit cărora organul emitent este în drept: să respingă cererea prealabilă, să admită cererea prealabilă și după caz, să revoce sau să modifice actul administrativ. Or, conform prevederilor aliniatului (3), organul ierarhic superior este în drept: să respingă cererea prealabilă, să admită cererea prealabilă și să anuleze actul administrativ în tot sau în parte, să oblige organul ierarhic inferior să repună în drepturi persoana respectivă, după caz, să revoce actul administrativ emis cu acordul său, la caz, Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură nici nu a respins actele contestate, nici nu a admis cererea prealabilă

Consideră că a fost limitat în dreptul său de a beneficia de ajutor financiar fiind sancționat prin îngrădirea accesului la fondurile disponibile.

Reclamantul SRL „Regional Meat” a solicitat anularea procesului verbal nr. 42/6269 din 23 ianuarie 2017 întocmit de I.P. Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură, repararea prejudiciului material în mărime de 591 085 de lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 11 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Regional Meat” împotriva Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură cu

privire la contestarea actului administrativ, repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată a fost admisă parțial.

S-a anulat procesul verbal nr. 42/6269 din 23 ianuarie 2017 privind constatarea iregularităților.

În rest cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis cererea de apel declarată de Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură, s-a casat parțial hotărârea din 11 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, în partea admiterii pretențiilor și s-a pronunțat în această parte o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Regional Meat” împotriva Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură cu privire la contestarea actului administrativ, repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată, a fost respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni, de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată participanților la proces la 03 iulie 2018, prin intermediul poștei electronice (f.d. 182).

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul, a fost declarat de SRL „Regional Meat”, reprezentată de avocatul Mărginean Alexandru, la data de 03 septembrie 2018, cu respectarea termenului prevăzut la art. 434 Cod de procedură civilă.

Prin cererea de recurs, recurentul a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, cu menținerea hotărârii din 11 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

În motivarea cererii de recurs, recurentul, a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, o consideră neîntemeiată și ilegală, bazată pe o interpretare eronată a normelor de drept.

Recurentul SRL „Regional Meat”, reprezentată de avocatul Mărginean Alexandru, a menționat că, instanța de apel nu a luat în calcul că, conform prevederilor Regulamentului privind modul de repartizare a mijloacelor fondului de subvenționare a producătorilor agricoli pentru anul 2016 aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 910 din 25 iulie 2016, criteriile de eligibilitate sunt condiții obligatorii care urmează să fie îndeplinite de către solicitant pentru a putea depune cererea de solicitare a subvenției, documentele obligatorii și cele solicitate suplimentar pentru fiecare măsură de sprijin în parte, în vederea obținerii ajutorului financiar nerambursabil. Criteriile de eligibilitate, spre confirmare documentar, documentele obligatorii și cele solicitate suplimentar, sunt stabilite expres în p. 9, 10, 17 și 61 ale Regulamentului menționat.

Respectiv, un dosar de subvenționare sau un solicitant nu va corespunde criteriilor de eligibilitate doar în măsura în care nu se conformează condițiilor obligatorii, documentelor obligatorii și celor solicitate suplimentar.

Din textul Procesului-verbal nr. 42/6269 din 23 ianuarie 2017 nu rezultă că petiționarul ar fi încălcat prevederile p. 9, 10, 17 și 61 ale Regulamentului menționat.

Mai menționează recurentul că careva încălcări, ale prevederilor regulamentului nu au fost constatate nici de către instanțele de judecată, din contra, instanța de apel a invocat prevederile pct. 219 din Regulament în conformitate cu care, actul de inspecții va fi întocmit și semnat de membrii grupului, aprobat de directorul adjunct al Agenției, care va monitoriza respectarea principiilor, ordinii și termenelor de efectuare a inspecțiilor și verificărilor în teren.

Recurentul, a relatat că, din materialele dosarului rezultă că acel act de inspecție, nu a fost adus la cunoștința solicitantului de subvenții sub semnătură.

Mai mult, la momentul depunerii de către petiționar a cererii de solicitare a sprijinului financiar din 06 septembrie 2016, întreprinderea dispunea de efectiv de animale.

Recurentul SRL „Regional Meat”, reprezentată de avocatul Mărginean Alexandru, consideră că, soluția instanței de apel este neîntemeiată, invocând faptul că, a întrunit condițiile de subvenționare fapt pentru care a și aplicat la suportul statului.

La 25 septembrie 2018, în adresa intimatului I.P. Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură, a fost expediată copia recursului declarat de SRL „Regional Meat”, reprezentată de avocatul Mărginean Alexandru, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Prin referința depusă la 30 octombrie 2018, I.P. Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură, a solicitat respingerea cererii de recurs ca inadmisibilă.

Prin încheierea din 07 noiembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de SRL „Regional Meat”, reprezentată de avocatul Mărginean Alexandru împotriva deciziei din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost considerat admisibil.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de SRL „Regional Meat”, reprezentată de avocatul Mărginean Alexandru urmează a fi admis, se casează decizia din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Regional Meat” împotriva Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură cu privire la contestarea actului administrativ, repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată, cu trimiterea cauzei spre rejudecare, la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată, din următoarele motivele.

În conformitate art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Articolul 444 din Codul de procedură civilă consemnează că, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată, dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Din materialele cauzei, Colegiul reține că, reclamantul, SRL „Regional Meat”, a indicat că, la data de 06 februarie 2017 a recepționat notificarea nr. 42/6269 din 23 ianuarie 2017 întocmită de Direcția inspecției și control pe teren a Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură, prin care a fost notificat despre întocmirea procesului verbal nr. 42/6269 din 23 ianuarie 2017, prin care dosarul de subvenționare 1.4/1609RZ1825 a fost considerat neeligibil.

Motiv pentru care a depus o cerere prealabilă către IP Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură.

După cum denotă actele cauzei, ca rezultat al nesoluționării cererii prelabile, SRL „Regional Meat”, înaintând acțiunea în judecată împotriva IP Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură a solicitat anularea procesului verbal nr. 42/6269 din 23 ianuarie 2017 întocmit de I.P. Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură, repararea prejudiciului material în mărime de 591 085 de lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond, prima instanță a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii pe care a admis-o parțial, fiind anulat procesul verbal nr. 42/6269 din 23 ianuarie 2017 privind constatarea iregularităților.

În rest cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Judecând apelul, Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 31 mai 2018 a admis cererea de apel declarată de Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură, a casat parțial hotărârea din 11 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, în partea admiterii pretențiilor și a pronunțat în această parte o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Regional Meat” împotriva Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură cu privire la contestarea actului administrativ, repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, verificând legalitatea deciziei atacate, a constatat că, instanța de apel judecând apelul a încălcat normele de drept material și procedural.

În conformitate cu art. 373 alin. (1) și (2) Codul de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces.

Totodată, potrivit art. 390 alin. (1) lit. d), e) și f) CPC, decizia instanței de apel trebuie să conțină expunerea succintă a hotărârii primei instanțe, a motivelor cererii de apel, a noilor probe, lămuririle participanților la procesul în apel; motivele

concluziilor instanței de apel și referirea la legea guvernantă; concluziile instanței de apel în urma examinării apelului.

În conformitate cu art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

Analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară și simplă, precisă, conchisă și fermă, să aibă putere de convingere.

De asemenea, formulările din conținutul deciziei trebuie să corespundă exigențelor de corectitudine, certitudine, deplinătate, claritate, consecutivitate, logică, elocvență, lipsă de rezerve (necondiționalitate), oficialitate și relevanță, să coincidă cu probele administrate și admise de către instanță și să fie clare, complete și expuse într-o consecutivitate logică.

În conformitate cu art. 14 al Legii Contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ va solicita, printr-o cerere prealabilă, autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia, în cazul în care legea nu dispune altfel.

În cazul în care organul emitent are un organ ierarhic superior, cererea prealabilă poate fi adresată, la alegerea petiționarului, fie organului emitent, fie organului ierarhic superior dacă legislația nu prevede altfel.

Conform art. 17 alin. (1) și (4) al aceleiași Legi, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ va solicita, printr-o cerere prealabilă, autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia, în cazul în care legea nu dispune altfel.

Termenul de 30 de zile specificat la alin. (1) este termen de prescripție, iar termenul de 6 luni specificat la alin. (6) este termen de decădere.

În conformitate cu art. 2 al Legii Contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii. Actului administrativ, în sensul prezentei legi, este asimilat contractul administrativ, precum și nesoluționarea în termenul legal a unei cereri.

În sensul prezentei legi persoană vătămată într-un drept al său este orice persoană fizică sau juridică care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri.

Potrivit aceluiași articol, interes public este interesul apărut prin normele care reglementează organizarea și funcționarea instituțiilor publice și a altor persoane de drept public.

Totodată, în conformitate cu art. 3 al Legii Contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actele administrative, cu caracter normativ și individual, prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, inclusiv al unui terț, emise de: autoritățile publice și autoritățile asimilate acestora în sensul prezentei legi; subdiviziunile autorităților publice; funcționarii din structurile specificate la lit. a) și b).

Obiect al acțiunii în contenciosul administrativ poate fi și nesoluționarea în termenul legal a unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege.

Iar, în conformitate cu art. 24 alin. (3) al Legii Contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, la examinarea în instanța de contencios administrativ a cererii în anulare, sarcina probațiunii este pusă pe seama pârâtului, iar în materie de despăgubire, sarcina probațiunii revine ambelor părți.

Raportând normele citate la actele cauzei, instanța de recurs constată că decizia instanței de apel este emisă cu aplicarea și interpretarea eronată a legii, nu a fost aplicată legea care urma să fie aplicată, circumstanțe importante pentru examinarea cauzei nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente, constatările expuse în conținutul deciziei fiind în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Conform prevederilor Regulamentului privind modul de repartizare a mijloacelor fondului de subvenționare a producătorilor agricoli pentru anul 2016 aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 910 din 25 iulie 2016, criteriile de eligibilitate sunt condiții obligatorii care urmează să fie îndeplinite de către solicitant pentru a putea depune cererea de solicitare a subvenției, documentele obligatorii și cele solicitate suplimentar pentru fiecare măsură de sprijin în parte, în vederea obținerii ajutorului financiar nerambursabil. Criteriile de eligibilitate, spre confirmare documentar, documentele obligatorii și cele solicitate suplimentar, sunt stabilite expres în pct. 9, 10, 17 și 61 ale Regulamentului menționat. Respectiv, un dosar de subvenționare sau un solicitant nu va corespunde criteriilor de eligibilitate doar în măsura în care nu se conformează condițiilor obligatorii, documentelor obligatorii și celor solicitate suplimentar.

Instanța de recurs relevă că, din textul Procesului-verbal nr. 42/6269 din 23 ianuarie 2017 nu rezultă că Petiționarul ar fi încălcat prevederile pct. 9, 10, 17 și 61 ale Regulamentului menționat.

Colegiul indică că, careva încălcări, ale prevederilor regulamentului nu au fost constatate nici de către instanțele de judecată, din contra, instanța de apel a invocat prevederile pct. 219 din Regulament în conformitate cu care, actul de inspecție va fi întocmit și semnat de membrii grupului, aprobat de directorul adjunct al Agenției, care va monitoriza respectarea principiilor, ordinii și termenelor de efectuare a inspecțiilor și verificărilor în teren.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă că actul de inspecție, nu a fost adus la cunoștința solicitantului de subvenții sub semnătură.

Respectiv, instanța de recurs indică că, la emiterea deciziei contestate instanța de apel cu toate că a invocat prevederile pct. 216 din Regulament, nu a făcut careva

concretizări și nu a stabilit dacă inspecția din 16 ianuarie 2017, a fost efectuată în limita termenilor stabiliți de regulament.

Astfel, instanța de recurs remarcă că, instanța de apel a respins acțiunea SRL „Regional Meat” ca neîntemeiată, însă nu a indicat în motivarea soluției adoptate ce este criteriu de eligibilitate și de ce solicitantul a fost declarat neeligibil.

Prin urmare, este cert că, în actul de inspecție nr. 343/is/2016 din 23 ianuarie 2017, grupul de lucru a constatat că întreprinderea nu dispune de careva specii de animale și în consecință, a venit cu propunerea de a respinge cererea de subvenționare a petiționarului, reieșind din faptul că întreprinderea SRL „Regional Meat” nu dispune de careva specii de animale și respectiv nu cade sub incidența noțiunii de fermă zootehnică.

Or, toate criteriile de eligibilitate stabilite în pct. 9, 10, 17 și 61 ale Regulamentului solicită confirmare documentară pentru efectuarea investițiilor în construcții, utilaj tehnologic, amenajări și dotări speciale, obiectivul operațional al submăsurii. Stimularea investițiilor pentru utilizarea și renovarea tehnologică a fermelor zootehnice fiind extinderea numărului și majorarea investițiilor pentru înființarea și renovarea tehnologică a fermelor zootehnice nu și înființarea, păstrarea sau creșterea efectivului de animale.

Astfel, instanța de recurs conchide că, decizia instanței de apel nu conține o apreciere convingătoare a tuturor motivelor indicate, ce ar determina definitiv și incontestabil certitudinea soluției adoptate.

Mai mult, instanța de apel nu a apreciat corectitudinea acțiunilor de excludere din concurs a solicitantului de subvenție pe motiv că acesta nu are efectiv de animale.

Cu referire la cele enunțate, instanța de recurs remarcă că I.P. Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură, conform prevederilor legale, trebuie să își formuleze opinia în privința acceptării sau refuzului cererii de subvenționare în dependență de situația și investiția solicitantului la data depunerii cererii de acordare a ajutorului financiar și nu la data controlului. Or, la caz controlul pe teren din partea organului emitent a avut loc la data de 16 ianuarie 2017, peste 4 luni din momentul depunerii cererii la 06 septembrie 2016, contrar prevederilor pct. 213 al Regulamentului, care prevede că controlul se efectuează la etapa recepționării cererilor de sprijin financiar.

Totodată, instanța de recurs, ține să menționeze că deși în textul actului nr.343/is/2016 este recunoscut faptul că SRL „Regional Meat” a făcut investiții în renovarea fermei zootehnice în baza unor documente identificate și invocate în textul actului, nu este clar din care considerente și care probe au stat la bază pentru a considera că grupul de lucru a ajuns la concluzia obiectivă ca SRL „Regional Meat” nu cade sub incidența noțiunii de ferma zootehnică, or aceste două declarații sunt contradictorii.

În același context, Colegiul indică că, în conformitate cu pct. 223 al Regulamentului cu privire la modul de repartizare a mijloacelor fondului de subvenționare a producătorilor agricoli pentru anul 2016, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 910 din 25 iulie 2016, procedura de suspendare a examinării

dosarelor de subvenționare este inițiată de către șefii subdiviziunilor Agenției, în procedura de examinare a căroră se află dosarul de subvenționare, în privința căroră Agenția recepționează o solicitare oficială de ridicare a dosarului de subvenționare, de la organele de ocrotire a normelor de drept sau instanța de judecată.

Astfel, Colegiul relevă că, din conținutul procesului-verbal nr. 42/6269 și a actului de inspecție nr. 343/is/2016 din 23 ianuarie 2017, nu rezulta că dosarul SRL „Regional Meat” ar fi fost ridicat de organele de ocrotire a normelor de drept sau instanța de judecată.

În aceste condiții instanța de recurs găsește drept neînțeleasă și lipsită de certitudine și mențiunea instanței de apel precum că, reclamantul pretinde anularea unui act preparatoriu, procesul verbal nr.42/6269 din 23 ianuarie 2017, subsecvent celui de bază.

Or, atât Notificarea nr. 42/6268 din 23 ianuarie 2017, în care se face referință la întocmirea procesului-verbal nr.42/6269 din 23 ianuarie 2017, prin care dosarul de subvenționare 1.4/1609RZ1825 se consideră neeligibil, sunt manifestări de voință unilaterale a intimatului/ I.P. Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură, care corespunde noțiunii de act administrativ reglementată în art. 2 al Legii Contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

Prin urmare, faptul că instanța de apel a declarat actul de inspecție precum și procesul-verbal nr.42/6269 din 23 ianuarie 2017 drept un act preparatoriu, nu schimbă calitatea acestuia de act administrativ, care este o manifestare de voință a intimatului/ I.P. Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură.

La fel, Colegiul reține că, această omisiune a instanței de apel denotă că, SRL „Regional Meat” nu ar avea nici o posibilitate de a-și apăra dreptul pretins încălcat.

Ca urmare, în sensul art. 6 §1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, instanța de recurs ține să menționeze că, instanțele de judecată trebuie să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse judecării. De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu se mulțumească de a proba pur și simplu concluziile uneia dintre părți.

Sub aspectul celor relatate se constată că, soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, iar instanța de recurs este în imposibilitatea să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

Din considerentele menționate, întru aplicarea corectă a normei de drept ce guvernează rezolvarea prezentului litigiu și, deoarece eroarea judiciară în cauză nu poate fi corectată de către instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa decizia instanței de apel și a trimite cauza spre rejudecare în instanța de apel sub aspectele sus-enunțate.

La judecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate supra, creând condiții obiective și reale participanților la proces și judecând cauza, să emită o hotărâre legală și întemeiată, reieșind din circumstanțele esențiale a litigiului dedus judecății.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c), art. 445 alin. (2)-(3) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Regional Meat”, reprezentată de avocatul Mărginean Alexandru.

Se casează decizia din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Regional Meat” împotriva Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură cu privire la contestarea actului administrativ, repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată, cu trimiterea cauzei spre rejudecare, la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic

Dumitru Mardari

Galina Stratulat